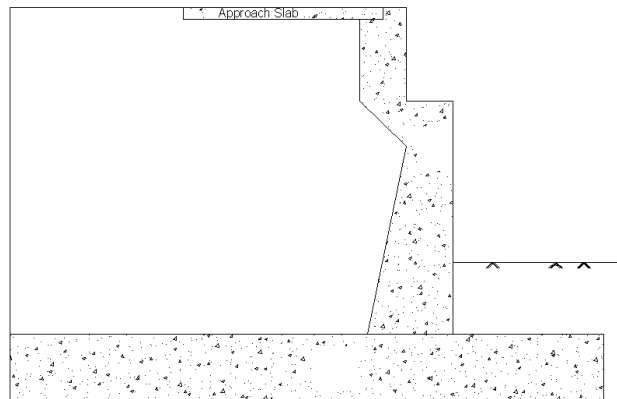

آموزش طراحی کوله بتن مسلح

وپی های سطحی

معمولا در بارگذاری کوله ها از وزن دال دسترسی (Approach Slab) صرف نظر می شود باتوجه اینکه خاک پشت کوله دانه بندی ومشخصات آنرا آیین نامه تعیین میکند و همچنین توسط عوامل اجرایی محدوده پشت کوله ها پر می شود بنابراین مشخصات خاک فوق با وزن مخصوص ۲ تن بر مترمکعب در نظر گرفته می شود بنابراین میتوان از وزن دال دسترسی در پشت کوله را صرف نظر کرد

شکل ۳۶: محل استقرار دال دسترسی در کوله های بتن مسلح

(ب) بارهای جانبی

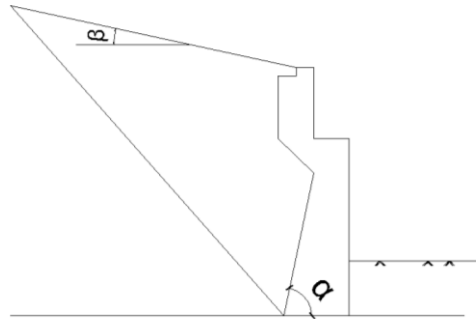
(۱) بار فشار خاک

برای محاسبه فشار خاک در پشت دیوارهای حائل از رابطه زیر میتوان این فشار را تعیین کرد

$$q = k * \gamma * H * L$$

باتوجه به اینکه فشار خاک به چند صورت در نظر گرفته میشود (Active, Passive, سکون) بنابراین نوع فشار خاک در پشت دیوار های حائل یا کوله ها می بایست تعیین گردد، کوله ها به دلیل انعطاف پذیری دیوار در ارتفاع و همچنین کنسولی بودن آنها همواره حرکت به سمت دهانه پل بحرانی بوده و فشار خاک به صورت اکتیو عمل می کند بنابراین فشار خاک در کوله ها به صورت اکتیو در نظر گرفته می شود این فشار به صورت مثلثی می باشد وبا افزایش عمق فشار اکتیو بیشتر خواهد شد.

(β): در صورتیکه خاک پشت دیوار کوله یا دیوار حائل به صورت شیب دار باشد مقدار این زاویه در رابطه کولمب در نظر می گیریم با افزایش زاویه ضریب فشار اکتیو افزایش پیدا خواهد کرد

• رابطه رانکین

$$k_a = \frac{1 - \sin\phi}{1 + \sin\phi}$$

(در رابطه رانکین از اصطکاک خاک پشت و دیواره صرف نظر می شود)

H: ارتفاع پای دیوار تا بالای دیوار

γ : وزن مخصوص خاک پشت کوله که بین ۱,۹ الی ۲ تن بر مترمکعب برای ماسه متراکم

L: طول دیوار در جهت عمود که برای سادگی محاسبات یک متر در نظر گرفته می شود

(۲) بار افقی ناشی از بار زنده

این بار برای دیوارهای حائل می باشد که فاقد دال دسترسی می باشند که احتمال حضور بارزنده در لبه دیوار وجود داشته باشد لذا در صورتیکه بارزنده در محدوده افقی برابر نصف ارتفاع در پشت دیوار قرار بگیرد می بایست اثر فشار جانبی آنرا در نظر بگیریم

در صورتیکه دال دسترسی وجود نداشته باشد (معمولا در دیوارهای حائل رخ می دهد) احتمال استقرار بارزنده در محدوده افقی برابر نصف ارتفاع دیوار قرار بگیرد می بایست اثر فشار جانبی این بار در نظر گرفته شود مطابق آیین نامه اثر این بار معادل یک تن بر مترمربع خواهد بود

بار جانبی تکیه گاه عرشه (بار جانبی نئوپرن)

از دیگر بارهای جانبی وارد بر کوله ها می توان بار جانبی تکیه گاه عرشه پل به کوله ها را نام برد که در دو حالت قابل بررسی می باشد ۱. بار جانبی تکیه گاه تحت سرویس ۲. بار جانبی تکیه گاه تحت زلزله

• بار جانبی نئوپرن تحت سرویس

این بار به صورت حرارت، ترمز، جمع شدگی و... به تکیه گاه پل و نهایت به کوله ها منتقل می شود با توجه اینکه میزان نیروی که از عرشه پل به تکیه گاه وارد می شود مجهول می باشد لذا حداکثر باری که تحت بار سرویس به تکیه گاه منتقل میشود را در نظر میگیریم.

مطابق آیین نامه آستو حداکثر جابجایی تحت سرویس به اندازه نصف ضخامت موثر تکیه گاه (h_{rt}) اجازه جابجایی داده می شود ($\gamma = 0.5$)

برای آموزش طراحی و کنترل های تکیه گاههای پل میتوانید به فایل آموزشی

طراحی تکیه گاه پل و دال دسترسی در نرم افزار SAP2000 به وب سایت

20civil.ir مراجعه کنید

γ : کرنش برشی تکیه گاه

نیروی افقی اعمال شده از نئوپرن به کوله تحت سرویس برابراست با

$$F = K_h \Delta$$

K_h : سختی جانبی نئوپرن که از رابطه زیر محاسبه می گردد

$$K_h = \frac{GA}{H_{rt}}$$

G : مدول برشی لایه های لاستیکی

A : سطح مقطع تکیه گاه در پلان

کنترل پایداری کوله یا دیوار حائل:

پس از تعیین بارهای وارد بر کوله در این مرحله به کنترل های پایداری کوله ها یا دیوارهای حائل می پردازیم درحقیقت با کنترل های پایداری ابعاد پی را بدست می آوریم.

کنترل پایداری به دسته عمده تقسیم بندی می شود:

الف) واژگونی

ب) لغزش

ج) کنترل خروج از مرکزیت بار برآیند قائم

ترکیبات باری که برای این کنترل ها صورت می گیرد به دو گروه تقسیم بندی میشوند

I. D+L+E

حالت اول

II. D+E+EQ

حالت دوم

D: بار مرده

L: بار زنده

E: بار خاک

EQ: بار زلزله

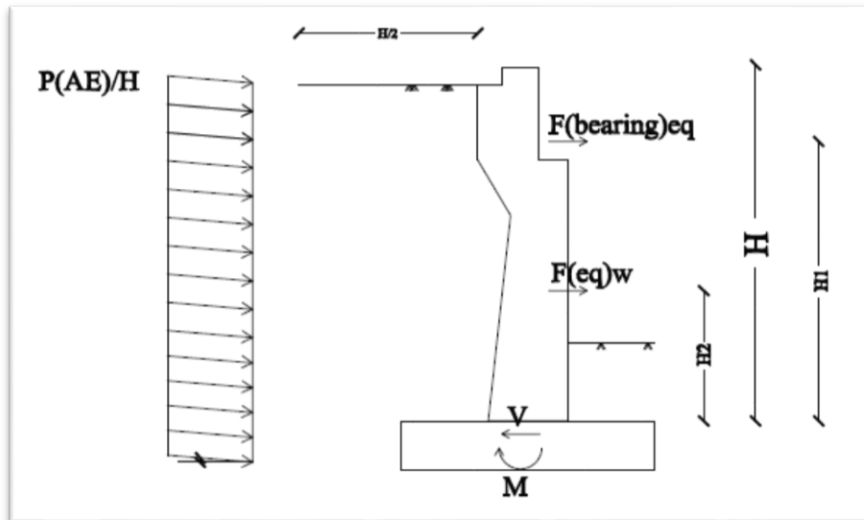
معمولا در مناطقی که از خطر نسبی خیلی زیاد برخوردارند ترکیب بار دوم تعیین کننده خواهد بود

الف) کنترل واژگونی:

ضریب اطمینان در مقابل واژگونی:

برای ترکیب بار حالت I:

$$F \cdot S_{\text{Overturning}} = \frac{M_r}{M_o} \geq 2$$

شکل ۶۴: بازو لنکرهای اعمالی به دیوار کوله

طرح برشی کوله :

جهت طرح برشی با تعادل قرار دادن نیروهای افقی، نیروی برشی را در پای دیوار بدست آورده سپس از روابط زیر برای طرح برشی استفاده خواهیم کرد.

$$V_n = \frac{V_u}{\phi} = \frac{V_u}{0.85} \leq V_c = 0.53 \sqrt{f'_c} * b * d$$

d: ضخامت دیوار

b: بعد عمود بر دیوار که طرح برشی برای طول یک متر در نظر میگیریم

در صورت برقراری شرایط زیر

$$V_n > V_c$$

نیاز به فولاد برشی خواهیم داشت برای طرح فولاد برشی از رابطه زیر استفاده خواهیم کرد

$$\frac{A_v}{s} = \frac{V_s}{f_{yd}}$$

$$M_{W_{wall}} = (3 - 0.72) * 32.9 = 75.01 \text{ ton.m}$$

$$M_{W_{foundation}} = 31.88 * (8.5 * 0.5) = 135.5 \text{ ton.m}$$

مولفه های قائم فشار خاک و فشار خاک حین زلزله در پشت دیوار در نظر گرفته شده است

$$M_{P_{a-v}} = 47.187 * \sin 15 * 3 * 1 = 36.63 \text{ ton.m}$$

$$M_{\Delta P_{AE-v}} = 16.45 * \sin 15 * 3 * 1 = 12.77 \text{ ton.m}$$

$$M_r = 703.35 + 2.5 + 33.62 + 75.01 + 135.5 + 36.63 + 12.77 = 999.38 \text{ ton.m}$$

$$F.S = \frac{999.38}{405.27} = 2.46 > 1.50 \text{ ok}$$

کنترل لغزش

$$F_s = P_A * \cos 15 + P_{\Delta P_{AE}} * \cos 15 + P_{EQ-wall} + P_{EQ-foundation} + P_{neoprene}$$

$$P_A * \cos 15 = 47.187 * \cos 15 * 1 = 45.6 \text{ ton}$$

$$P_{\Delta P_{AE}} * \cos 15 = 16.45 * \cos 15 * 1 = 15.88 \text{ ton}$$

$$P_{EQ-wall} = 4.94 \text{ ton}$$

$$P_{EQ-foundation} = 4.78 \text{ ton}$$

$$P_{neoprene} = 5.67 \text{ ton}$$

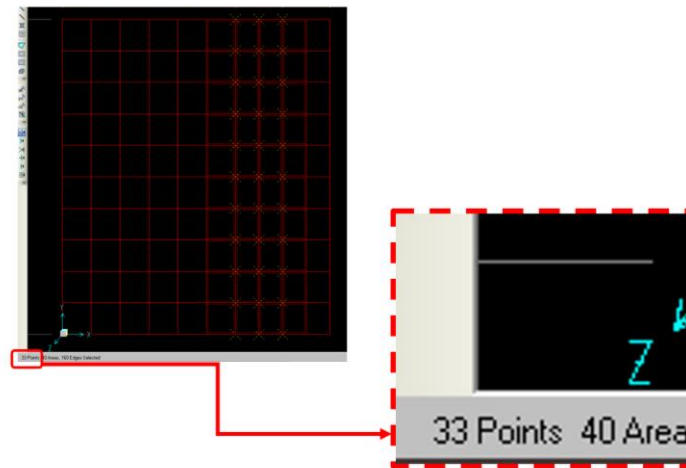
$$F_s = 45.6 + 15.88 + 4.94 + 4.78 + 5.67 = 76.87 \text{ ton}$$

$$F_s = 76.87$$

$$\sum W = W_{deck} + W_{foundation} + W_{wall} + W_{s1} + W_{s2} + P_A * \cos 15 + P_{\Delta P_{AE}} * \cos 15$$

$$\sum W = 16.4 + 31.8 + 32.9 + 123.83 + 3.3 + 12.21 + 4.25 = 224.69 \text{ ton}$$

لنگر بدست آمده به تعداد گره های هایی که در محدوده دیوار قرار دارد تقسیم می شوند و به صورت نقطه ای اعمال می گردد

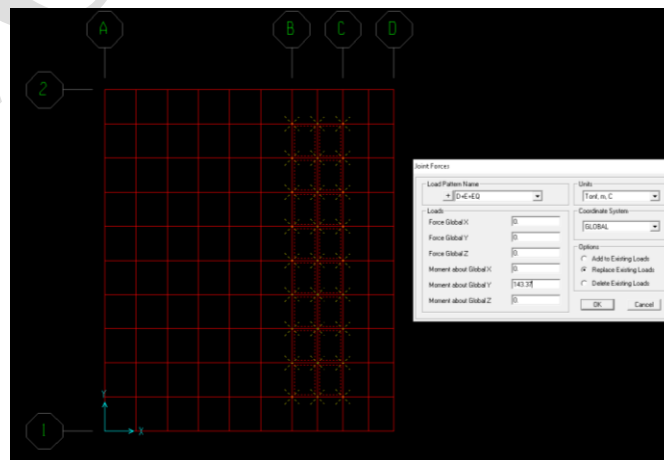

شکل ۸۸: تعداد گره محدوده دیوار کوله

$$M_{Lateral} = \frac{4731.39}{33} = 143.37 \text{ t.m}$$

همانطور که مشاهده میگردد لنگر فوق میبایست به نقاط اختصاص داده شود تنها نکته ای که در این قسمت حایز اهمیت می باشد سهم بارگیر گره های لبه پی برابر نصف سهم بارگیر گره های میانی میباشد که می بایست در هنگام بارگذاری مورد توجه قرار گیرد.

پس از مشخص شدن لنگر وارد به هر گره در محدوده دیوار برای اختصاص این لنگر ابتدا گره های میانی را انتخاب کرده سپس لنگر فوق را به مدل سازه ای اختصاص میدهیم پس از انتخاب گره های مورد نظر از منوی Assign>Joint Loads>Forces مطابق تصویر زیر لنگر حول محور Y را وارد می کنیم

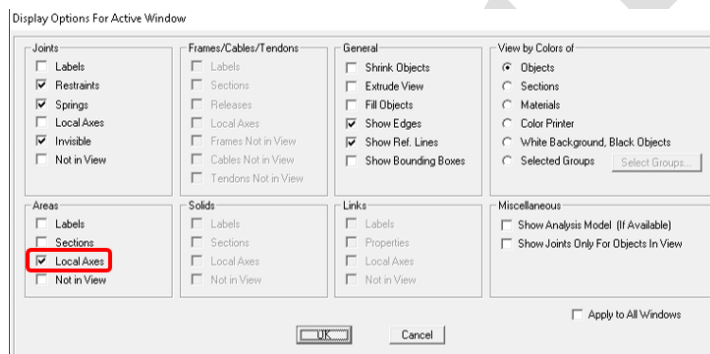
شکل ۸۹: اختصاص لنگر به گره های میانی

همانطور که مشاهده می گردد یک پانل از پی در قسمت سمت چپ تحت بارهای جانبی دچار بلندشدگی شده است و باتوجه به اینکه فنر غیرخطی تعریف شده است بدون واکنش تکیه گاهی میباشد و بقیه پی به صورت تنش فشاری می باشد بنابراین توزیع تنش در زیرپی بصورت مثلثی خواهد بود و میزان بلندشدگی نیز کمتر از نصف عرض پی میباشد بنابراین نیازی به افزایش بعد پی از قسمت پاشنه نمی باشد.

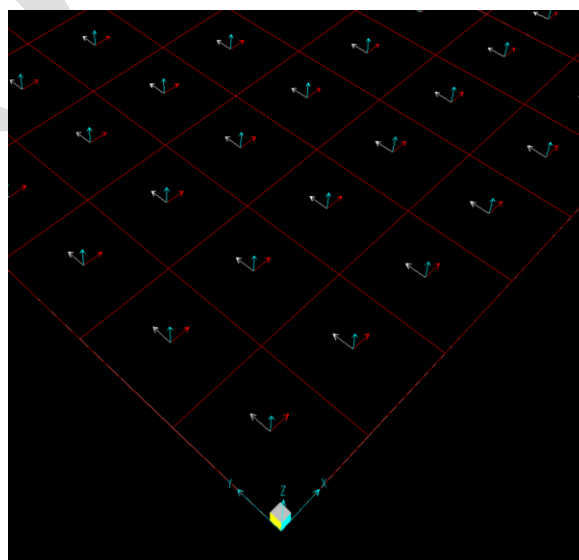
طراحی فنداسیون

ابتدا براساس طرح خمشی آرماتورهای طولی و عرضی فنداسیون را بررسی می کنیم برای مشخص شدن جهت طولی و عرضی از محورهای محلی کمک میگیریم برای نمایش محورهای محلی در نرم افزار با استفاده منوی **View>Set Display Options** مطابق تصویر زیر در قسمت **Area** گزینه **Local Axes** فعال

می کنیم

شکل ۹۵: نحوه نمایش محورهای محلی

شکل ۹۶: نمایش محورهای محلی در مدل سازه ای